

ΟΙ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΣΤΗΝ ΠΑΝΑΓΙΑ

/ [Θεολογία και Ζωή](#)

Παναγία του Κύκκου (17ος αιώνας). Ιερό Κάθισμα Παναγίας του Κύκκου, Πάτμος.

Ο Αύγουστος είναι ο μήνας της Παναγίας. Η μεγάλη εορτή της Κοιμήσεως, της μνήμης, της Θεοτόκου, που ετέθη ακριβώς στο μέσον του μηνός αυτού, ήταν αιτία και όλες οι ημέρες του να πάρουν σιγά - σιγά ένα θεομητορικό χαρακτήρα. Οι δεκατέσσαρες πρώτες ημέρες μπορούμε να πούμε ότι είναι τα προεόρτια της και οι υπόλοιπες τα μεθέορτα, η παράταση της μεγάλης αυτής θεομητορικής εορτής. Κατά την αυστηρά εορτολογική τάξη, προεόρτιος ημέρα είναι μόνο η παραμονή, η 14η του μηνός, κατά την οποία και μόνο υπάρχουν ειδικά τροπάρια στην εκκλησιαστική ακολουθία. Αλλά το λειτουργικό έθιμο, που σήμερα αποτελεί μια γενικώς καθιερωμένη παράδοση, συνέδεσε όλες τις προ της εορτής ημέρες με την προπαρασκευή για τον εορτασμό της μνήμης της Παναγίας, αφ' ενός μεν με την

προπαρασκευαστική νηστεία, αφ' ετέρου δε με τη ψαλμωδία των παρακλητικών κανόνων προς αυτήν μετά τον εσπερινό των ημερών αυτών. Η μεθέορτος πάλι περίοδος κατά το ισχύον τυπικό λήγει την 23η Αυγούστου, ημέρα κατά την οποία «αποδίδεται» η εορτή, τα Εννιάμερα. Πάντοτε όμως κατά το παρελθόν υπήρχαν τάσεις παρατάσεως του εορτασμού. Έτσι σε πολλά μοναστήρια της Κωνσταντινουπόλεως και του Αγίου Όρους η εορτή απεδίδετο την 28η Αυγούστου. Διάταγμα εξ άλλου του αυτοκράτορα Ανδρόνικου Β' του Παλαιολόγου όριζε να εορτάζεται η μνήμη της Θεοτόκου καθ' όλο τον Αύγουστο μήνα από την 1η μέχρι την 31η. Σε ανάλογο τάση φαίνεται ότι οφείλεται και η τοποθέτηση στην 31η του Αυγούστου της εορτής της καταθέσεως της Τίμιας Ζώνης της Θεοτόκου στην Αγία Σορό, που βρισκόταν στο ναό της Θεοτόκου στα Χαλκοπρατεία της Κωνσταντινουπόλεως. Κατά τον τρόπο αυτόν ο θεομητορικός μήνας, άλλα και ολόκληρο το έτος, που έληγε την 31η Αυγούστου, σφραγιζόταν με μία θεομητορικού χαρακτήρα εορτή. [\(περισσότερα...\)](#)